

KARLOVSKÝ ZPRAVODAJ

V tomto čísle si můžete přečíst:

100 let Ludvíka Stoklas (str.4)

Distanční vydání Šipky (str.7)

Jan Koňářík, starosta Malých

Karlovic (str.9)

JARO 2021 | VYDÁVÁ OBEC VELKÉ KARLOVICE | www.velkekarlovice.cz

Vážení spoluobčané,

během výkonu funkce starosty obce jsem měl tu čest, blahopřát třem Karlovjanům, kteří oslavili 100 let od svého narození. Ve všech případech šlo o ženy. V roce 2003 paní **Anežka Křenková**, č. p. 157, v roce 2005 paní **Ludmila Střelecká**, č. p. 477 a v loňském roce paní **Anna Mužíková**, č. p. 405. S paní Anežkou Křenkovou jsem si při oslavě v restauraci U Muzea zatančil sólo, paní Ludmilu Střeleckou jsem navštívil v domácnosti a s paní Annou Mužíkovou jsem se nemohl setkat z důvodů covidových opatření. 26. března oslaví sté narozeniny první muž, **strýc Ludvík Stoklasa**, který žije se svou o deset let mladší manželkou Marií v Podřatém, č. p. 310. Víím, že se na oslavu významného životního jubilea moc těšil. Jistě by vytančil všechny přítomné dámy, tak jak to má při svých rodinných setkáních ve zvyku. Přetrvávající epidemiologická nařízení mu tuto radost zatím nedovolí uskutečnit. Přejí Ludvíku Stoklasovi hlavně pevné zdraví, neutuchající životní optimismus a Boží požehnání.

Věřím, že se situace ve společnosti s příchodem teplého počasí a za přispění opatření (testování, vakcinace) brzy změní a náš jubilant bude moci svou oslavu ve zdraví uskutečnit.

Poděkování

Místní obvodní lékař MUDr. David Nosek se zařadil mezi praktické lékaře, kteří aplikují vakcínu proti nemoci COVID 19 u občanů nad 80 let, později i nad 70 let. Rovněž se zapojil do testování zaměstnanců místních firem a organizací. Za tuto činnost jemu i sestřičkám děkuji.

Úspěšná cesta

Minulý měsíc jsme mohli na televizních obrazovkách sledovat vystoupení našeho reprezentanta v biatlonu Jakuba Štvrteckého na Mistrovství světa ve Slovinsku. Myslím si, že již samotná nominace na toto mistrovství je pro našeho odchovance obrovským úspěchem. Běžecky se Kuba ve startovním poli neztratil, dokázal soupeřit s těmi nejlepšími na světě a střelba, která je nedílnou součástí této disciplíny, si určitě brzy „sedne“. Přejí Kubovi i nadále hodně sportovních úspěchů. (Více na str. 15)

Nová hasičská technika

Zastupitelstvo obce se rozhodlo na základě žádosti hasičů zakoupit novou cisternovou automobilovou stříkačku. První žádost o dotaci jsme podali v roce 2017 u Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR. Úspěšní jsme byli o dva roky později, kdy nám byla potvrzena dotace ve výši 2,5 mil. Kč. Tuto částku posílil Zlínský kraj finančním příspěvkem ve výši 500 tis. Kč. Uskutečnili jsme výběrové řízení a komise vybrala firmu THT Polička, s.r.o., která zvítězila s cenou 8 125 150, - Kč, s termínem dodání březen 2021. Začátkem tohoto měsíce byla smlouva naplněna a členové Hasičského sboru U Kostela převzali do užívání nové vozidlo CAS 20-T 815-7 4x4.1, které nahradí 44 let starou CAS Tatra T 148. Doufám, že nové vozidlo bude bezpečně sloužit ve prospěch ochrany zdraví spoluobčanů a jejich majetků.

Miroslav Koňářík, starosta obce

Informace z matriky obce Velké Karlovice rok 2020

Počet narozených dětí	21
• chlapců	9
• děvčat	12
z toho jedno dítě narozeno přímo ve Velkých Karlovicích	
Počet přihlášených občanů do obce	30
Počet odhlášených občanů z obce	27
Počet zemřelých občanů obce	27
• 9 na území obce	
• 18 mimo obec	

Počet uzavřených manželství v obci Velké Karlovice:

Celkem uzavřeno 46 sňatků

• uzavřeno v obřadní místnosti OÚ	10
• uzavřeno v kostele	11
• uzavřeno na jiném vhodném místě	25
• sňatky občanů Velkých Karlovic	6
• sňatky občanů jiných obcí	40

Počet obyvatel k 1. 1. 2021 2342

Jubilanti za I. čtvrtletí 2021

80 let

Jaromír Třetina
Jaroslav Holčák
Jiřina Valigurová
Marie Zeťová

85 let

Alena Schnaubeltová
František Koňářík
Marie Kysučanová

90 let

Ludmila Plánková
Vladimír Třetina

Více jak 90 let

Jiřina Bolfová 91 let
Jiří Mičkal 91 let
Alžběta Vojtelová 93 let
Marie Rudolfová 93 let
Vlastimila Gelačáková 96 let
Ludvík Stoklasa 100 let (26.3.)

Vážení občané, od letošního roku lze opět uvádět informace o věku jubilantů. Všem srdečně blahopřejeme!

Plánované akce a výstavy IC a Karlovského muzea

4.4.2021	Valašské malířky výstava Karlovské muzeum
4.4.2021	50.výročí založení Karlovského muzea výstava Karlovské muzeum
18.5.2021	Řemeslné úterý u Karlovského muzea
25.5.2021	Řemeslné úterý u Karlovského muzea
22.5.2021	Muzejní noc u Karlovského muzea
29.5.2021	Výstava ZUŠ výstava Karlovské muzeum
1.6.2021	Řemeslné úterý u Karlovského muzea
5.6.2021	DMFF a Řemeslný den u Karlovského muzea
8.6.2021	Řemeslné úterý u Karlovského muzea
15.6.2021	Řemeslné úterý u Karlovského muzea
19.6.2021	Setkání nositelů tradic Karlovské muzeum
26.6.2021	Malířské cesty okolo Soláně výstava Karlovské muzeum

Akce a výstavy budou zpřístupněny s ohledem na aktuální vývoj epidemiologické situace a vyhlášení vlády ČR.

Atelier Hofman

Milí karlovští přátelé, letošní zima byla svým způsobem výjimečná. Na jedné straně vah připravené zimní radovánky a na straně druhé koronavirus. Sněhu bylo tak akorát na krásné lyžování jak na kopečkách, tak na sjezdovkách, jen nám to brzdil ten nepřítel koronavirus, který se nás drží jako „blechy v kožuchu“.

I u nás na Soláni to již voní jarem a zima je na ústupu. Tak nějak jsem přemýšlela, jestli mám tu zimní expozici zrušit, když ji vlastně téměř nikdo neviděl. Obrazy paní Matulové s krásnou zimní atmosférou jsem prostřídala s jarními motivy a budu jen doufat, že nás konečně otevřou, a já nebudu jediným návštěvníkem galerie.

Všem nám i vám přeji, abychom vydrželi to těžké období v kázni a s vírou, že se toho světa v tunelu dočkáme nejenom na obrazech malířky paní Matulové, ale opravdu v reálném čase.

Vaše Marcela Vajceová

Jaro
na Soláni

Libuše Matulová...obrazy

ve Valašském ateliéru U Hofmanů
na Soláni

6.3...20.6.2021

otevřeno v sobotu a v neděli od 10 do 18 hodin

Investiční akce v roce 2021

Na posledním zasedání zastupitelstva obce byly schváleny investiční akce pro rok 2021. Jejich výše i rozsah se může v průběhu roku změnit:

Rozpočet investičních výdajů obce na rok 2021	Celkem Kč
Cestovní ruch - Valašsko - Horní Vsacko - spolufinancování projektu nové rolby	127 668
Silnice - stanoviště měření rychlosti	300 000
Silnice - investiční transfer ŘSZK na rekonstrukci mostu v Pluskovci	448 000
Silnice - historické centrum, uložení vedení NN do země	2 500 000
Silnice - most v Jezerném – projekt mostu nad hospodou	150 000
Silnice - výkupy pozemků	200 000
Chodník Pluskovec - zpracování projektu pro ÚR a stavební povolení	950 000
Parkoviště - zpevněné plochy před obecním úřadem	1 950 000
Výkup pozemků pod cyklostezkami, chodníky v Jezerném	650 000
Nová zastávka autobusu na rozcestí Soláň směr Vsetín	200 000
Prodloužení vodovodu Miloňov	2 000 000
Přípojka vody pro dům č.80 v Miloňově a okolní domy	200 000
Studie zásobování vodou Velkých Karlovic z úpravny vody Stanovnice	150 000
Kanalizace - splátky akce Čistá řeka Bečva II	1 564 000
Kanalizace - investiční příspěvky občanům	200 000
Projekt na rekonstrukci vedení elektřiny v základní škole	150 000
Orságuv dům, zajištění objektu	200 000
Kulturní dům - projekt pro stavební povolení a provádění stavby	1 000 000
Fotbalové hřiště - IV - oplocení hřiště, projekt tribuny na fotbalovém stadionu	400 000
Bytové hospodářství - rekonstrukce bývalého OÚ č. 70 na byty	12 000 000
Projekt na zateplení pošty	200 000
Územní plánování - doplněk územního plánu č. 1	90 000
Veřejné WC za muzeem	2 300 000
Stavební lokalita Miloňov - inženýrské sítě	1 000 000
Sběrné místo odpadů u Jednoty na rozcestí Soláň	200 000
Požární ochrana - cisternová automobilová stříkačka CAS	8 200 000
Investiční výdaje celkem	37 329 668

www.cezdistribuce.cz/služba

DISTRIBUCE Váš provozovatel elektrické sítě

ČEZ Distribuce, a.s. již nebude oznamovat plánované odstávky formou vyvěšení papírového oznámení na sloupy elektrického vedení. Registrovat se k zaslání informací o plánovaných odstávkách formou SMS nebo e-mailem můžete přímo na hlavní straně webových stránek obce, kde je umístěn informační banner Odstávky elektřiny, případně zde můžete sledovat plánované odstávky na příštích 15 dnů.

Mobilní hospic Strom života je tu pro Vás i v době pandemie

Chcete nechat své blízké, nevléčitelně nemocné, v kriticky přetížených nemocnicích? Zákaz návštěv, bezmoc a strach, že už se nikdy neuvidíte, a možná se ani nestihnete rozloučit, může potkat každého z nás.

V dnešní pandemické době, kdy je všechno naruby a mění se ze dne na den, organizace Mobilní hospic Strom života se svými pobočkami neomezuje provoz a poskytuje vysoký standard specializovaných zdravotních a sociálních služeb v domácím prostředí pacientů. Bezplatné služby jsou určeny pacientům s nevléčitelnou nemocí v posledním stádiu, u nichž už byly vyčerpány všechny možnosti léčby, a jejich blízkým.

Snažíme se tak ulehčit přeplněným nemocnicím a vyčerpaným zdravotníkům, pro které je prioritou péče o pacienty s Covid_19. Ostatní neakutní péče je značně omezována. V péči o umírajícího člověka je rodina tím nejdůležitějším článkem a spolu s pracovníky hospice naplňuje poslední přání pacienta, zůstat do posledního vydechnutí v rodinném kruhu, doma.

Pracovníci hospice jsou k dispozici nepřetržitě 24 hodin denně, sedm dní v týdnu. Služby poskytujeme v rámci Moravskoslezského, Zlínského a Olomouckého kraje. Mobilní hospic Strom života dbá o maximální ochranu svých pracovníků, pacientů a jejich rodinných příslušníků. Je připraven postarat se i o nevléčitelně nemocné pacienty, s podezřením, nebo nemocné Covid_19.

Cílem Mobilního hospice Strom života je nenechat nikoho bez pomoci, ulehčit přeplněným nemocnicím a přepracovaným zdravotníkům. Proto nemusíte mít obavu, nebudete na to sami!

Více informací o službách a možnostech, jak Mobilní hospic Strom života kontaktovat, naleznete na www.zivotastrom.cz nebo na telefonním čísle **553 038 016**.

Smrt patří neodmyslitelně k životu, zaskočí nás, ale měla by být důstojná a milostivá, protože je vždy jedinečná.

Tým pracovníků Mobilního hospice Strom života

Neobyčejně obyčejných sto let Ludvíka Stoklasy

JP: Dědo, měli bychom napsat něco do Karlovského zpravodaje o tvém životě.

LS: Proč jako?

JP: Budeš mít 100 let.

LS: No to jo, co je na tom?

JP: No, čtenáře bude zajímat, jak se máš.

LS: (smích) Myslíš, že nekeho budu zajímat, jo? Tak jo a co teda chceš vědět?

JP: Jak se máš teď? Jak trávíš své dny?

LS: Tož jak? Mám sa jak nahý v trňu. Nic už nemusím dělat, enem sedím a čtu. Ale ještě mám hejno koček, slípky a kohúta. Ten kohút, to je rarita, komplet černý, zpívá velice. Vyskočí na trnku a ztamotoy zpíve. Sa říká, že bude pěkný čas, když zpíve z výšky.

JP: A co včely?

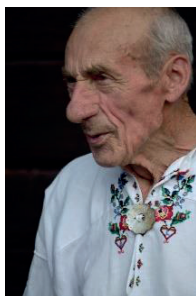
LS: Včely už sa byly vyvětrať venku. Představ si, že celé čtyři měsíce nebyly na proletě. Hodně včelstev teď pomřelo, ale já mám furt troje. Budeme zase spolu v létě točit med, budeš mně pomáhať, jo?

JP: Ano, ráda. Jak bys chtěl oslavit své sté narozeniny?

LS: Když je teď všechno zavřené, jedině to v létě oslavit venku. Pavel vytáhne harmoniku. Rád bych zas všechny známé potkal a povykládal si s nimi. Uvidíme, co bude a jak bude. Hospody sú zavřené, počkáme, a snád sa to na jaro uklidní.

JP: Dědo, co bys ještě chtěl stihnout během svého života?

LS: Já? Teho už moc není, co můžu. Jsem rád na světě, ještě bych tu rád byl, kdyby to šlo. Ledaco chcu dělať, ale už to nejde jak dřív. Tak ale, když bude hezké počasí, bude svítit sluníčko, tak sa zase do nečeho dám. Protože nic nedělať je nuda, seděť jak kvak, to je na nic. Pohyb je život.

JP: Takže jaké plány máš s přicházejícím jarem?

LS: Rozhrabování krtinců, průklest starých větví, budeme rozvážet hnůj a zaorávat, pak sadit zemáky.

JP: Jak vnímáš a vůbec cítíš se jinak s příchodem koronaviru?

LS: Bojíme se toho všichni, ale dodržujeme, co máme, na očkování už jsme byli dvakrát aj s babičkou, tak snad to půjde k lepšímu. Nikde pořád nechodím, občas k sousedovi na plk jsem chodil, na poštu jsem zajel, ale teď musím být pořád doma. S babičkou sám, letos spolu budeme 65 let. Je dobré, že jsem aspoň doma, jiní jsou zavřeni nekde v těch domovech a my se máme ještě dobře.

JP: Co pro tebe znamená svoboda?

LS: Můžu chodit, kam chci a říkat si, co chci, dělat si, co chci, a ne jak za komunistů. Teď kór, s věkem, který mám, nikdo už mě nemůže nic říct.

JP: Myslím, že v téhle těžké době by se čtenáři chtěli pobavit. Řekni mi nějaký vtip, co znáš.

LS: Tož nevím, povídala moja, kupila sem cedák a teče, dala jsem ho spravit a teče zas, tož nevím.

Nebo ještě takový dobrý.

Na Štědrý den přijde kmocháček ke kmotřence a ona zrovna peče vdolky. Má je na lavě. On unavený po svázení dřev na pěšáky a tak si sedne, odpočine a ona mu říká ať si poslúží. Kmocháček pojídá a pojídá. Tetička sa na něho díve a vidí, jak vdolky mizá, pět jich zmizlo, lekne sa, co dá děckom, když nic nezbyde. Kmocháček sa po chvíli odsune a říká: „Pánbůh zaplať, člověk rád pojí klínek nebo dva teplého.“

JP: Myslíš, že sa to opravdu stalo v Karlovicích?

LS: Asi jo, slyšel jsem to od jakýchsi chlapů tady, ale kdo ví.

A ŘEKNEŠ MI TEĎ, JAKÝ BYL TVŮJ ŽIVOT?

DĚTSTVÍ

Já jsem si nehrával. Vtedy sa makalo. Ráno sem skoro vstal a vědl sem krávy na pastvu. Staral jsem sa hlavně o oheň, aby mňa, ani krávy neotravovaly hovada. U nás doma sa střídali kravaři, Jura nebo aj Lidka tu byla, ale ta nespávala ve chlěvě, ta chodila na noc dom. Oni byli dost mladší, tak jsme sa ani nebavili. Aj já jsem v létě spával na chlěvě nebo ve stodole. Každý měl vši aj blechy, to bylo běžné. Smáli jsme sa, že si člověk ráno shrabe blechy pod sebja místo zhlavca. V chalupě byli přes léto luftáci, jezdili tu tací hoši z města věkem ke mně, tož s týma jsem si hrál, aj s ogary Chovanečkovými. (Ti měli dřív Polanské.) Většinou jsme sa hráli s puckem, to byl míček z kravské srsti, obšité to bylo do nějaké hadry. Hrál sem brzo mariáš, preverans, nebo sem sa díval na chlapy jak hrajú taroky. Jak mně bylo 16 roků, tak jsem si vyřval kolo. Susedi ho měli a já ho tak moc chcěl, furt jsem kňůral. Tak naši (strýc s manželkou, kteří mě vychovávali) prodali krávu, dostali 700 korun a ještě asi 80 korun museli připlatit.

MAMINKA

Těžko jsem to nésl, smáli sa mně, že nemám otca. To byla jiná doba. Maminka s otcem hodnú chvíli chodila, měli sa rádi, ale on si musel vzít bohatší nevěstu. Moja mamka měla ty nejkrásnější vlasy, v nemocnici jí je každý chcěl česať. Její život nebyl veselý ani trochu, trápila sa. Její bratr odjel do Ameriky, ona tam měla v plánu jít taky, už měla aj lístek, ale nakonec sa rozmysléla, nechtěla mňa tu nechať samotného, byl sem malý. Potem už to nešlo, onemocněla, měla kožní tuber a v roce 1945 zemřela.

DOSPÍVÁNÍ

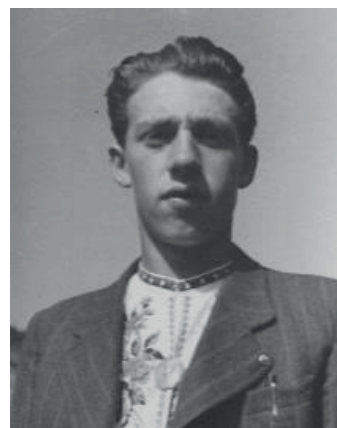
Maminčin bratr s manželkou neměli děti, a tak si vzali mňa, byl sem vděčný. Já sem měl holek, třeba Vlastička, tu sem měl moc rád, ale teta sa o ní zas dozvěděla a byl konec, cosi jí navykládala

Svážení dřeva na saních

a domluvila sa s jejími rodiči ať si mňa nebere. S ogarama jsme chodili po dědině na zálety a zpívali. To sa tehdy tak dělalo. Chodili jsme za holkama, jenom tak povykládat, zasmít sa, pošpásovat.

10.11.1956 jsem si vzal Mařu Holčákovu od Barčenských. Bylo mi 35 let, babičce 25. Už jsem si ju nenechal vymluvit. Měsíc před svatbou umřel můj opatrovník, strýc, měl sem smutek, a tak sem na své svatbě netančil ani nezpíval. Hostina byla v Léskovém u Holčáků

Mladý Ludvík Stoklasa

Svatební fotografie

v chalupě, to bylo zvykem, že to bylo u nevěsty doma. V roce 1961 sa nám narodila Anička a o 8 let později syn Pavel.

KOMUNISTI

Agitátoři nás tu přemlouvali, abychom vstoupili do družstva. Nejdřív s dobrou, potom aj se zlú, sľubovali všelico. Bylo pár takových, co nechťeli podepsat, a tak nás pozvali na obec. Tam přišli chlapi ze Zbrojovky a naši představení, předseda, tajemník a ti nás po jednom zpracovávali. Já jsem ale nepodepsal. Jeden ten zbrojovák byl tak zlý, že už mě chtěl aj biť. To byli takoví fanatičtí komunisti. Za pár dní nám přišly výměry. Naši půdu nám sebrali a dali nám na Soláni. Chvilí jsme to přežívali a potom jsme podepsali taky, nebylo východisko. Dělal jsem chvílu nádeníka, všelijaké horší práce. Pak JZD založilo partu drvařů, tam jsem dělal 22 let v lese. Tož ledacos jsme překusli, zvládne sa všecko. Když si enem vzpomenu, kolik lidí komunisti zmarnili, udali, zavírali pro nic za nic a potom? Sametová revoluce? Všechno to bylo špatně. Velká křivda, a to se nesmí odpouštět. Měli je potrestat. Teď s tím Babišem to začíná být stejné. Banda je to. To mňa jediné šťve. Teď si všeci stěžují, ale máme sa dobře. Pro kýho čerta enem musá ludé furt jezdit' kdesi? Doma je nejlíp a chalupa nemóže byť dlúho sama.

SOUČASNOST

Můj život není a nikdy nebyl nijak zajímavý, neměl jsem ambice cestovat, budovat ani se prosazovat. Chtěl jsem žít klidný život. Prostě žít a pracovat, byl jsem tak vychovaný. Včelařím už 73 let, mám pořád pole, kde sadím zemňáky a svazenko pro včely. Dcera nám uvaří, z Tisňav nám dovezu mléko, přes týdeň Charita obědy. Když to jde, tak tu chodá návštěvy. Tady na dědině, když jsme, tak vždycky něco máme. Nejčastěji k večeri jím zemňáky s kyškú. Ráno meltu a chleba s máslem. Každý deň počítám, kolik mně je rokú a dní. Jsem vděčný a sám sa divím, že tu eště jsem, ale po čem nic, to ani čert nezebere.

CO BYS VZKÁZAL ČTENÁŘŮM, KARLOVJANŮM?

Ať sa moc nerozčilujú, chce to klid, nervy držet' na uzdě, já to tak dělám. Též ať sa všeci vjec smějú. Já mám rád, když je sranda. Je dobré mněť kolem sebja dobré lidi, rodinu. Taky je dobré si zvesela zazpívat' a udělat' nejakú tu srandu. Dřív jsme chodili každú nedělu na mariáš, vjéc jsme se potkávali, bavili a pomáhali si. Teď už to tak není. Každý má televizu, čumí na to, je ohromně chytrý a nezajímá sa, co sa děje kolem něho. To dobré si člověk pamatuje, ale to zlé už ne. Přál bych si, aby ludé k sobě měli blíž.

Jitka Petřeková

Velké Karlovice, slavnostní setkání, životní jubileum

Píši tyto řádky, a ještě mám v paměti setkání u příležitosti 75. výročí přechodu partyzánského oddílu Jana Žižky ze Slovenska na Moravu. Obrátila se na mě paní Dana Milatová, veteránka druhé světové války, jestli bych s ní nejel do Velkých Karlovic. O Velkých Karlovicích jsem toho hodně slyšel. Nejen, že je zde krásná krajina, ale také, že zde probíhal za války protifašistický odboj. Lidé zde hodně trpěli.

Byl jsem rád, že se mohu do Velkých Karlovic podívat. Bylo to 7. září 2019. Po cestě jsem se od paní Milatové hodně dozvěděl, jaká to byla těžká doba. Přiblížila mi místa, která jsme projížděli a vykládala osudy a příběhy lidí. Cesta rychle uběhla a již jsme byli u hotelu Galík, plný sál, vzácní hosté. Sedl jsem si vzaďu a začal vnímat prostředí a lidi kolem sebe.

Blízko mne seděla mladá, příjemná dívka a vedle starší pán, který skromně sledoval program. Dozvěděl jsem se, že se jmenuje Jitka, jsou místní a že doprovází dědečka Ludvíka.

Součástí programu byl také výstup účastníků do příkrého kopce, kde nám vyprávěl zážitky z války právě Ludvík Stoklasa.

Velice poutavě vzpomínal...Když jsem se Jitky zeptal, kolik má dědeček rokú, byl jsem velice překvapen a nechťel věřit, že 98 let.

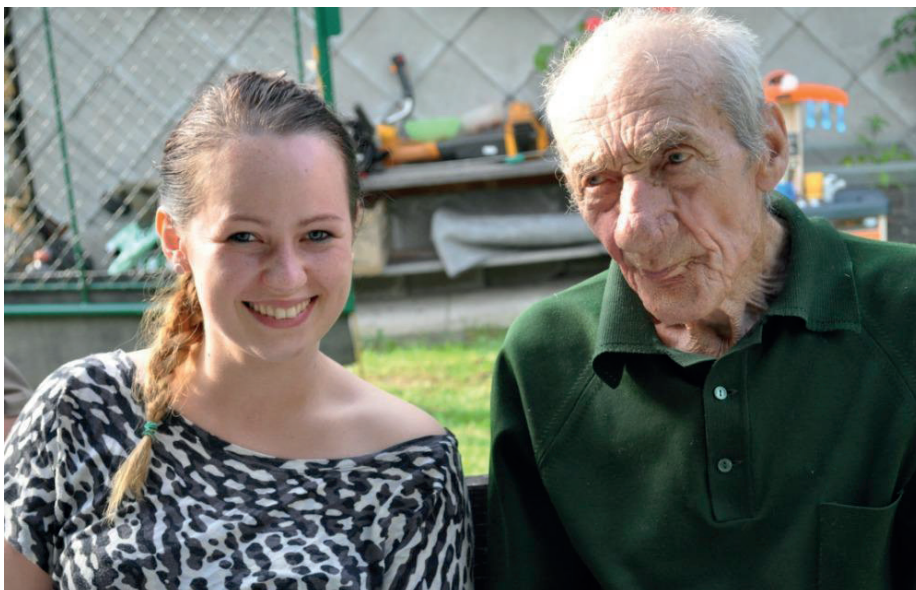
Na zpáteční cestě jsem měl možnost poznat pana Ludvíka blíže. Vryl se mi do paměti a obdivoval jsem jeho přímé vystupování a smysl pro humor. Velice dobře si pamatoval, čím v životě prošel. Skromnost byla všude patrná. Co mě také velice zaujalo, jak se vnučka, paní Jitka P. o dědečka pěkně stará. Je zde vidět upřímná starostlivost blízkého člověka s velkým srdcem. Píši vlastně tyto řádky, abych panu Ludvíku Stoklasovi za nás mladší poděkoval za vše, co v životě vykonal, a jakou byl rodině oporou. A protože pan Ludvík se dožívá v březnu úctyhodných sta let, moc mu chci z celého srdce blahopřát k narozeninám, popřát vlastně to nejdůležitější: zdraví, zdraví a ještě zdraví.

Vážený Ludvíku, děkuji, že jsem měl možnost Vás poznat, jste člověk ryziho jádra. Vážím si toho, přeji všechno nejlepší a další léta s námi.

S úctou Ladislav Blahuta, Fulnek

Děda Ludvík s babičkou Marií

Ludvík Stoklasa s vnučkou Jitkou

Farní dění v postním čase

Nebýt svátků vánočních a myslím si, že mi dáte za pravdu, moc toho veselí nebylo. Než jsme se nadáli a trochu rozkoukali, přišlo ukončení plesové „masopustní“ doby „nějak jsem si ani nevšiml, že byla“ a máme opět postní dobu, která nám začala Popeleční středou. Toto čtyřicetidenní postní období, do něhož se nepočítají neděle, (vždy vzpomínka vzkříšení), je obdobím usebranosti a křížových cest. Trochu nám to vykresluje i tento čas a možná bez přehánění, každý z nás si nyní kus své křížové cesty neseme, ať jsou to děti, jejich učení a připojování k síti, hlídání a řešení ošetřovatelství, dvojí práce pro učitele, nejistoty v práci, nejistoty chybějících financí, nemohu navštěvovat nemocné, blízké, ze všech stran drtivý příval informací, můžeme nám to přejít v pocit vyčerpání, možná i vyhoření až v neposlední řadě nevážení si sebe sama.

Snímek kostela z dronu. Autor Jaroslav Krčmář. Za povšimnutí stojí stín pískovcového kříže, který se promítá na zeď protějšího domu.

I toto může nynější doba nám připomínat, ale nezoufejte, protože kdybych jen lehce zabrousil do minulosti, jak se naši prastaršíci museli cítit, když každou chvíli tady byly násilné vpády ze slovenské strany. Nedovedu si představit, jak to zvládali v době roboty u panstva, a ještě z toho mála a bída museli odevzdávat desátek. Období světových válek, to už snad ani nemusím vzpomínat. A přeci jenom možná pro představu, co říkal kdysi děda Křenek:

„Ogare to si ani nedovedeš představit, co to bylo, když sa ti u chalupy zjavjá partyzáni a ty máš krdel děcek v izbě. Krvi by sa ve mně nedořezal, dalo sa jim cosi jesť, aj na zahřátí, a ať už idú. Byl podvečer a třepal sem sa jak sulc. Když byli o kus dál zajítí, všecy z domu sem vyhnal ven, kdo moh a měl, nasúkal sa do skíí a zahlazoval stopy, kdo neměl, utrha sa četina a zahlazoval též. Modlili sme sa, ať nikdo nepřileze a kéž by v noci hňápalo sněhem.“

Nedivme se, že po takové zkušenosti se sám strašně bál a byl velký nervák, ale víme, co toho bylo příčinou.

Možná jeden z receptů by byl, a hlavně proč jsem to psal je, že máme obrovské dva poklady. Jedním z nich je karlovský kostel a hřbitov, neboť co člověk, to osud a navštívení našich drahých je takové zadostiučinění pro ně, a nakonec i pro nás samotné. Ve skutečnosti možná ani netušíme, co prožívali, ale můžeme si být jisti, že jsou tady společně na ty těžkosti s námi.

A tím druhým pokladem je jeden každý z nás - i s tím jací jsme uvnitř. A možná v tak dlouho trvající době si ani neuvědomujeme, jak můžeme být potřební druhým (nemocným, rodině, sousedům atd.), jen zkusit víc otevřít oči, pokusit se zavolat, nakoupit někomu, něco spravit, pomoci doučovat, donést dřevo apod.

Kolik je stále úžasných vás lidí, kteří jste ochotni do posledku se starat o své nemocné, nebo již životem zesláblé rodiče, pokud to samozřejmě zdravotní stav dovolí. Toto je ten náš motor a naděje do dalších dnů.

Aktuální informace na: farnostvelkekarlovice.mablog.eu.

S myšlenkou blížícího se jara a vzkříšení - Petr Koňářík

DVAKRÁT Z KNIHOVNY

Výdejní okénko i nadále v provozu

Vláda s účinností ode dne 1. března 2021 od 00:00 hod. do dne 21. března 2021 do 23:59 hod. omezuje provoz knihoven tak, že se zakazuje jiný výdej, než předem objednaných výpůjček a jejich vrácení přes výdejní okénko nebo bezkontaktně, při jiném, než bezkontaktním předání výpůjček se doporučuje používat

respirátor bez výdechového ventilu alespoň třídy FFP2 nebo KN95.

Jinak řečeno - výdejní okénko v naší knihovně stále funguje. Máme pro vás připraveny knižní novinky, ale také třeba audio či deskové hry. Vše lze objednat prostřednictvím mailu:

knihovna@velkekarlovice.cz, nebo na telefonním čísle:

571 444 038, 603 269 144.

Odkaz na on-line katalog naší knihovny:

<https://velkekarlovice.knihovnyvalasska.cz/>

Příměstský tábor v knihovně?

Přesto, že epidemiologická situace u nás zatím příliš nenavědčuje tomu, že by se mělo rozvolňovat, my nedokážeme nemyslet do budoucna pozitivně a neplánovat... Plánujeme. A jedna z věcí, kterou bychom rádi nabídli, je prázdninový příměstský tábor v naší knihovně. Měli byste o podobnou aktivitu zájem? Pro jak staré děti? Který měsíc by vám více vyhovoval - červenec nebo srpen? Atd. Dejte nám vědět, jak to vidíte. Budeme za vaše postřehy a připomínky opravdu moc rádi. Napište, zavolejte. Vaše podněty jsou pro nás velmi důležité, abychom dokázali tento projekt zorganizovat ku spokojenosti všech.

Renata Holčáková

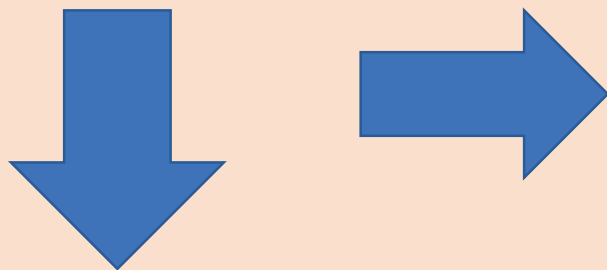
Věříme, že jste ženy na fotografii poznali...

Naše paní kuchařky mají to štěstí, že nemusí zabezpečovat vaření distančně, ani prezentace v online hodinách.

Vaří v přímém přenosu každý den. Tentokrát není jejich prioritou strava pro žáky a učitele, ale pro Vás - ostatní Karlovjany.

Patří jim velké poděkování. Vedení školy

DISTANČNÍ VYDÁNÍ ŠIPKY

Začátek letošního školního roku 2020/2021 byl pro naše žáky plný optimismu. Vrátili se opět do školy s nadějí, že budeme všichni - učitelé i žáci chodit pravidelně do školy. Ale ihned v říjnu přišlo rozčarování.

Od 14.10.2020 museli naši žáci opět nastoupit na distanční výuku - online výuku přes počítač. Letošní distanční výuka se od té loňské liší tím, že tato výuka dětí na dálku je pro všechny žáky ze zákona povinná. Naše škola začala pracovat přes jednotnou počítačovou platformu Microsoft Teams. Řada šikovných žáků neměla s instalací žádný problém. Mnohým žákům pomohli učitelé přímo ve škole. Zejména mladší děti se musely spolehnout na své rodiče, za což velice děkujeme. Škola také zapůjčila několik notebooků, tabletů či mikrofونů žákům, kteří tuto techniku neměli. Na webových stránkách se objevily pravidelně se aktualizující pokyny a rozvrhy k distanční výuce. Názory žáků 5.- 8. třídy na distanční výuku jste si mohli přečíst v prosincovém vydání školního časopisu Šipka. Nyní se s Vámi podělí o své zkušenosti žáci 9. třídy, když v hodině češtiny psali v I. pololetí školního roku slohové cvičení v er - formě.

Při distanční výuce to má Viktor velice složité jako každý aspoň trochu líný člověk. Vstát z postele je asi ta největší překážka, ale není to nic, co by nezvládl. Na výběr je hned několik činností, vláda však povolila jen jednu, sedět a poslouchat, učit se. I přes to si Viktor vybírá jakoukoliv jinou aktivitu. Učí se na všech možných místech. Na gauči, v posteli a v topu je jasně koupelna. Nebaví ho to, když se nad něčím zamyslí, kdo ho upozorní? Kdo pozná že právě nevnímá? Prostě a jednoduše tahle výuka mu nevyhovuje.

Viktor Křenek, 9. třída

Jednoho krásného dne se Kamilka vzbudila a uvědomila si, že má poprvé online výuku. Rychle vyskočila z postele, protože jí zbývalo už jen pět minut, převlékla se a sedla k počítači. Nastavila si tam schůzku a nervózně stiskla tlačítko připojit se.

Modlila se, aby to hned skončilo, protože učitelé vybalili mnoho nových věcí a poznatků, nestačila se divit, že jí z toho nevybouchla hlava.

Spíše než online výuka to vypadalo, že se u ní v pokoji konala nějaká rodinná oslava. Všichni za ní chodili a dělali jakoby nic. Málem se zbláznila z toho, že měla uvařit oběd a mít zároveň online výuku. Ale nakonec to dopadlo všechno dobře. Kuchyň nevybouchla, všichni jsme přežili.

Kamila Kalusová, 9. třída

Jednoho krásného dne jsem se probudil v nadýchané peřině a přemýšlel jsem, co budu dělat. Podívám se na Instagram a vidím profil Dominika Feriho, který nedávno přidal fotku s názvem *Zavření základních škol*. V tu chvíli mi proběhl celý život před očima.

Řekl jsem si, co budu dělat, jak bez toho dokážu žít a co bude dál. První den distanční výuky byl poněkud zmatený. Tři dny nám trvalo, než jsme se přesunuli na Teamsy. Nefungovaly mikrofony ani kamery a jistě to byla pravda... Další dny už byly absolutně normální, psali jsme pár testů, samostatné práce do předmětů a plnili různé aktivity - sice ne fyzické, ale zanechalo to na mně určité následky. Všichni žáci byli nakonec odměněni pěknými známkami a naučili se samostatnosti.

David Plánka, 9. třída

Jednou Štěpán ve škole zjistil, že opět nastupuje distanční výuka. První den Štěpán vstal, najedl se, vzal si aktovku a šel do školy, až venku si uvědomil, že škola je zavřená. Po zapnutí počítače se normálně přihlásil na první online hodinu a žádný problém s tím neměl. Asi první týden se dá říct, že ho to i bavilo, ale potom už toho začínalo být opravdu hodně. Asi dva týdny po začátku distanční výuky už to opravdu Štěpánovi začalo lézt na nervy. Sotva dodělal jeden úkol nebo skončila jedna hodina, tak okamžitě následovala další povinnost, i když ne vždycky jenom ze školy. Je ale pravda, že škola mu zabrala minimálně půlku dne. Ovšem praštit s tím nemohl, tudíž mu nezbývalo nic jiného, než udělat vše, co se po něm chce. Naštěstí mu to rychle uteklo a nějak to ve zdraví přežil.

Štěpán Holčák, 9. třída

Distanční výuka je náročná jak pro děti, tak také jejich rodiče a samozřejmě ji cítí všichni učitelé. 18.11.2020 se podařilo 1. a 2. třídě nastoupit na několik měsíců k běžné výuce, aby 1. března 2021 zase zůstali doma. 30.11. 2020 se podařil krátký návrat i 3.-5. a 9. třídě, aby od 4.1.2021 mohli pracovat opět distančně. Žáci 6.-8. tříd zažili tzv. rotační výuku - jeden týden škola, jeden týden doma a od 4.1. již v budově školy vůbec nebyli.

A pro ty, kteří se nemohou s distanční výukou vůbec potkávat, jenom malá ukázka. Žáci jsou doma a každý učitel si pozve své žáky na vyučovací hodinu přes kalendář v počítači a programu Teams. Vyučování probíhá dle rozvrhů. U některých předmětů proběhlo rozdělení žáků na dvě skupiny (jazyk český, matematika), aby se učitelé mohli žákům více věnovat a vyučování bylo přínosnější.

Přes specifika této výuky v kladech i záporech, lze říci, že většina žáků pracuje velmi zodpovědně. Samozřejmě se najdou i takoví, kteří považují tuto dobu distanční výuky za čas dlouhých prázdnin, což nás mrzí. Řada z nás se jim snaží domlouvat, mnohdy jsme museli kontaktovat také rodiče. Problémem také je, že mnozí žáci nemají na svých zařízeních kamery. Učitel komunikuje se symbolem a nemá jistotu, že žák skutečně sleduje výuku nebo hraje počítačové hry či se věnuje televizi. Proto bychom rádi rodiče požádali, kdyby bylo možné se podívat, zda jejich dítě kameru má či nikoliv, aby výuka byla reálnější. Špatně se vyučuje bez úsměvu na tváři. Budeme se hodně těšit, že rodiče pomohou v případě nepřítomnosti kamery k jejímu zakoupení. Víme, že máte mnoho starostí a umíme si představit, jak je pro Vás náročné organizovat svou každodenní práci s výukou Vašich dětí. Nesmírně si vážíme Vašeho přístupu k zabezpečení dohledu a pomoci svým dětem.

Přes netradiční způsob výuky se řada našich žáků zapojila i do různých soutěží - jak jinak, než v internetovém prostředí. V lednu proběhlo školní a okresní kolo **dějepisné olympiády**. Do krajského kola postupuje žák 8. třídy Petr Rustler. Petrovi věříme a jistě 17.3.2021 uspěje.

V soutěži **Hledáme mladého chemika** nezůstali naši žáci také pozadu. Deváťáci - Michal Drozd, Štěpán Holčák a Vlastimil Koňářík postupují do regionálního kola, kde jistě vytvoří zajímavou chemickou sloučeninu.

V únorové **matematické olympiádě** se přes školní kolo do kraje probojoval Michal Drozd z 9. třídy.

Dva žáci postupují do okresního kola **olympiády v anglickém jazyce**. Vendelín Mužík reprezentuje sedmáky a osmou třídu Orestis Anguristis.

Velká pochvala však v angličtině patří i dalším žákům: Rozálii Anně Gajové, Adamu Gavendovi, Štěpánu Borákovi, Tomáši Křenkovi, Vojtovi Zápecovi, Jakubu Dorňákovi, Jakubu Chudějovi a Adamu Pavlačkovi.

Jmenovaným žákům děkujeme za reprezentaci naší školy a držíme palce v postupujících kolech.

Žáci deváté třídy řešili v povánočním čase nejen školní výuku, ale také výběr svého dalšího vzdělávání. Jistě zašlou svůj zápisový lístek na správnou školu a v tomto nelehkém úkolu se dobře zorientovali.

Všichni očekáváme návrat do běžných kolejí - pravidelnou docházku dětí do školy, normální pracovní režim v zaměstnání, cestování a život jako před covidem!

Mgr. Svatava Koňáříková, PhDr. Lenka Denkocý

Pozapomenutý starosta Malých Karlovic? Příběh Jana Koňářika (130 let od narození)

V rozsáhlé knize o Velkých Karlovicích vydané k 300. výročí naší obce narazíme na stránce č. 319 pod událostmi roku 1939 na tento text: *Starostou Malých Karlovic se stal Jan Koňářik a zůstal jím do roku 1945.* Jedná se o jedinou zmínku týkající se Jana Koňářika, který se však jako tehdejší starosta Malých Karlovic o mnohé zasloužil. Po konci 2. světové války byl silicí komunistickou stranou sesazen a další nastávající léta do života jeho rodiny nepřinesla nic dobrého.

Kdo byl vlastně Jan Koňářik? Jak jeho rod po generace spjatý se svým krajem, půdou, tradicemi a hospodařením poznamenaly události 20. století, zvláště pak ty po únoru r. 1948? Za odpověďmi na tyto otázky jsem se vydal do údolí Tisňavy za dcerou Jana Koňářika, paní Marií Kysučanovou, která na svého tatínka zavzpomínala.

Jan Koňářik se narodil 9. dubna léta Páně 1891 v Malých Karlovicích manželům Josefu Koňářikovi a Marianě Koňářikové, roz. Zeťové, na staré zemědělské usedlosti rodu Koňářiků v Tisňavách pod Gigulou. Své dětství

prožil spolu se čtyřmi sourozenci - Annou (1886), Josefem (1893), Rosinou (1897) a Marií (1897). Po ukončení školní docházky (tehdy uzákoněna pro děti od 6 do 11 let) začal Jan Koňářik pomáhat rodičům s hospodařením a ve starším věku se i se svým bratrem Josefem živili tesařinou a stavbou chalup. Po dovršení osmnáctého roku života musel Jan Koňářik v letech 1909-1911 absolvovat povinnou vojenskou službu. Vojna, která připravovala mladé muže k obraně vlasti v případě vypuknutí války, se zanedlouho měla stát každodenním chlebem mnohých z nich. Tento osud neminul ani Jana Koňářika. Po spáchání sarajevského atentátu v létě roku 1914 a následném vyhlášení války Rakouskem-Uherskem byl také Jan Koňářik jako občan monarchie nucen narukovat do její armády v posledním roce války. Jeho působení brzy ukončilo lehké zranění, po němž byl poslán do domácí léčby. Válka však skončila, a on se tak nemusel na frontu vrátit.

Rodný domek Jana Koňářika, ve kterém stále žije jeho dcera Marie

slavem (1920), Ludmilou (1922) a Marií (1936) v rodném domku Jana. V době svobody, volnosti a pokoje 30. let si rodina nedokázala pomyslet, že krásná léta jejich života mají brzy skončit. Okupací Československa a vypuknutím 2. světové války se opět v životě mnohých lidí probudila nejistota z toho, co bude dál. Pro Jana Koňářika šlo v jeho životě o úspěšné roky, kdy byl zvolen starostou Malých Karlovic. Jeho působením byl ještě tehdejší obecní úřad, stávající v údolí Pluskovec. V době svého působení se zasadil o vybudování elektrifikace mnohých domů v Malých Karlovicích, svou činností přispěl k založení hasičského sboru v Tisňavách a podporoval následné postavení hasičské zbrojnice, zastával se chudých rodin a plnil další běžné úkony, které byly součástí každodenní práce starosty.

Se zhoršující se válečnou situací v obci byl také Jan Koňářik nucen pod nátlakem Němců zavádět tvrdá opatření, která se týkala zákazu nočního vycházení, pašeráctví přes hranice se Slovenskem, pomoci partyzánům a další zákazy, které všem znepříjemňovaly život. I přes veškeré úsilí a jednání s Němci jen smutně přihlížel tomu, jak gestapo zatýká, popravuje a pustoší celou obec.

Po válce se zdálo, že svou funkci bude vykonávat v zájmu občanů, obce, a hlavně bez ovlivňování druhých. Ale komunistická strana, která měla po válce velký vliv, ho donutila k rezignaci. Jan Koňářik se tak vrátil ke svým kořenům a začal doma hospodařit. Věnoval se svým zálibám, mezi které patřilo hlavně včelaření, ovocnářství, také pracoval se dřevem, ze kterého vyráběl nábytek pro celou rodinu. Celý život stál po boku tisňavských hasičů. I když už Jan Koňářik nevykonával svou milovanou funkci, byl i přesto šťastný. Žil spokojeně se svou ženou obklopený nejbližší rodinou a svými přáteli, kteří ho nikdy neoslovili jinak než *starosto*. Tyto krásné roky života Jana Koňářika měly ale brzy skončit.

Rodina Koňářiků zleva Jan Koňářik s manželkou Marií, dětmi Jaroslavem a Ludmilou, vedle nich Janův bratr Josef s manželkou Annou a dětmi Josefem a Marií

na jeho polích a lukách, a on nemohl říct ani půl slova? Jan Koňářik se svou manželkou nechápali kolektivizaci a nikdy se s ní až do konce života nevyrovnali. Manželka Jana Koňářika zemřela v roce 1967 na zápal plic.

Nejmladší dcera Marie

karlovském hřbitově.

Kdo ví, jak by to bylo, kdyby se Jan Koňářik dožil roku 1989? Měl by radost z pádu komunismu v Československu a následného zrušení JZD? Nebo by byl tak znechucen dobou, ve které žil, a od hospodaření nakonec upustil jako tomu bylo u mnohých jiných? Doufal někdy v lepší časy? Tyto otázky nám nejspíš už zůstanou nezodpovězeny...

Zdeněk Drienovský ml.

Spolek seniorů, a také o tom, jak jde život v naší obci.

*„Nikdy není tak zle, aby nemohlo být hůř,
(ale není horší, jak když je zle)“.*

Ze začátku něco málo ke spolku seniorů. Protože spolkový život karlovských seniorů od podzimu loňského roku přešel prakticky do ilegality, není vlastně o čem psát. Stále žijeme v době koronavirů. Jako celá naše společnost se i senioři stáhli do svých domovů a pokud možno, moc na sebe neupozorňovali. Zůstali pořád disciplinovaní a trpěliví, jako vždycky. Ale postupem času i oni přiznávali, že se jim stýská po našem spolku. Že jim chybí naše společná setkávání, a také dobrá nálada, která na našich schůzkách vždycky panovala. A také trocha té srandy od naší paní vedoucí. Ale musíme být stateční. Zamáčkneme slzu v oku a dál se budeme těšit na jaro a na lepší vyhlídky, které s ním snad přijdou. Na to vytoužené světlo na konci tunelu.

V půlce ledna přišla zima se sněhovou nadílkou, jaká tu nebyla už několik let. Karlovice si tak žily svým zimním životem, i když trochu jiným než dříve. Kvůli protiepidemickým opatřením sice lyžařské sjezdovky osiřely, místo nich ale masově nastoupili běžkaři. Pohled z výšky na upravené běžecké stopy by asi připomínal jedno velké mraveniště. Navzdory všem opatřením bylo v Karlovicích návštěvníků všeho druhu opravdu požehnaně.

V zimě se doporučuje více odpočívat (zimní spánek ale v nařízení o střídání zimního a letního času zatím není). Je to čas, kdy se můžeme na chvilku zastavit a zamyslet nad tím, co se děje kolem nás.

Velké Karlovice dělají čest svému názvu. Jsou rozprostřené hodně doširoka i na délku a pěkně rozčleněné na velká údolí i ta menší, kterých je nepočítaně. Jak se tedy na tak velkém území žije?

Vypadá to, že se v Karlovicích žije dobře. Jinak by k nám po celý rok nejezdilo tolik lidí, aby tu utráceli své jistě těžce vydělané peníze. Ale je to skutečně tak? Nezačíná být té naší popularity už trochu moc?

Své o tom ví třeba obyvatelé jednoho z těch menších údolí, kterým je Pluskovce. Je to údolí, kde se permanentně něco bourá, staví a přestavuje. Za poslední desítky let se Pluskovce hodně změnil. Postupem času se z něj stal další karlovský Špindl (po tom větším lésovském). Se všemi klady i záporů, které k tomu patří.

Posuďte sami. V údolí od železniční zastávky směrem nahoru - až po hřebeny jednotlivých vrchů, stojí cca. 130 různých objektů - stavení, chat, chalup. Ale jen 40 domů slouží k trvalému bydlení. Ostatní jsou tedy využívány jinak, převážně pro rekreační účely. Z těch větších zařízení jsou tu dva penziony (u Mateřánků a bývalý Gaudeamus), dále původní turistická chata Kyčerka, nová velká hospoda Kyčerka, Horský hotel Kyčerka (bývalé rekreační středisko). Největší koncentrace rekreačních chalup je ve středu údolí v okruhu parkoviště horní Kyčerky. V Pluskovci jsou také dva lyžařské areály s velkými parkovišti (spodní a horní Kyčerka). Areál horní Kyčerky je v létě využíván cyklisty jako bike park. A v loňském roce byl uveden do provozu nový Vodní svět na místě bývalé pobočky MEZU. To vše je v údolíčku dlouhém cca. 2,5 km.

Pluskovce tak zažívá nápor návštěvníků v zimě i v létě. Projíždějí tu stovky aut a prochází stovky turistů a návštěvníků. Na hrbolaté silnici se pak hraje tzv. kličkovaná. Napružení řidiči kličkují mezi skupinkami a zástupy chodců, kteří pro změnu berou silnici jako pěší zónu. Stejně nemají před auty kam uhnout. Pluskovce údolí je velmi úzké, na takovou zátěž není prostě přizpůsobené. Neustálý ruch, zplodiny z aut a velká prašnost (hlavně na jaře) moc radosti místním nedělají.

Návštěvníci většinou říkají: „My sem rádi jezdíme, u vás je tak krásné.“ To my víme taky. A moc si přejeme, aby to ještě chvíli vydrželo. Pluskovce údolíčko je pěkně chráněné ze tří stran horami, takže na nás moc nefouká. Příroda je k nám pořád ještě laskavá.

Proto se trochu bojíme, aby nás turistický ruch nepřeválcoval úplně. Aby za pár roků těch trvale obydlených domů opět nebylo.

Jinak proti turistice (i my se rádi někam podíváme), ani proti běžným turistům nic nemáme. Když víme, poradíme, vysvětlíme kudy kam, odpovíme na všelijaké dotazy, jako třeba:

Kde se můžeme dobře najíst - máme tady velmi pestrout nabídku, záleží na tom, na co má chuť peněženka.

Kde tady byl ten doktor Martin - ten byl tady všude, hlavně od železniční zastávky směrem dolů. V souvislosti s tímto dotazem by možná stálo za úvahu označit nejznámější místa vhodnou upoutávkou. Aby se v tom návštěvníci lépe orientovali.

Kde je tady ubytování to a to. Občas je úplně někde jinde (GPS zmátl náš kruhový objezd, špatně přepočítala).

Letošní koronavirová doba se projevila menším zklidněním, je poznat, že nejsou v provozu vleky. A to je pro nás asi velké štěstí. Těžko si představit, jak by vypadal provoz při běžné lyžařské sezoně. Most nad dolní Kyčerkou (u Kamenců) je totiž zbouraný a jezdí se po náhradním, tedy jednosměrně. Starý most někdy z padesátých let minulého století byl postaven velmi bytelně. Jako by dřívější stavitelé tušili, co všechno bude muset v budoucnu unést. Všechn ten materiál při bourání a stavění všeho možného. Ale postupem času už opravdu mlel z posledního a vozovka se na něm zvlnila tak, že připomínala malý retardér. Příprava náhradního mostu a bourání toho starého, to nebyl jednoduchý úkol, ani pro moderní techniku to nebyla žádná brnkáčka. Obyvatelé přilehlých domů tuto činnost pociťovali jako silnější zemětřesení. Náhradní most však stojí a zvládl i letošní sněhovou nadílkou. Zatím všechno funguje.

Horší je pohled z mostu dolů, do koryta potoka. Zůstal v něm hluboký kráter, který se jaksí stále více zvětšuje, jak voda vymílá břehy. Doufáme, že o ten náhradní most nepřijedeme taky, že technika i dělníci nastoupí včas. Podle plánu by měl být nový most postaven do konce července. V dnešní složité době ale není jistého vůbec nic. Po mostu se snad konečně dočkáme i nové silnice. Jenže na svou příležitost čekají ještě další tři mosty!

Pluskovce - oprava mostu

Pro vás, kteří jste v Pluskovci dlouho nebyli, naše pozvánka. Přijďte se podívat do našeho údolíčka. Auta nechte raději dole na parkovišti a udělejte si okružní jízdu autobusem. Ten k nám zajíždí několikrát za den.

Jenom při jízdě dávejte pozor na své plotýnky, po naší cestě to hodně drncá.

Na závěr ještě jedna malá prosba. Chodte s otevřenýma očima! Abyste o krásách našich Karlovic neslyšeli jen od návštěvníků, ale sami je viděli a radovali se z nich.

Marta Čecháčková

Potřebujete zajet k lékaři, nebo jste objednaní na očkování proti Covidu-19 a nemáte možnost, jak se tam dostat?

Rádi Vám tuto službu zprostředkujeme.

Nabízíme odvoz naším sociálním autem, včetně asistovaného doprovodu. Samozřejmě lze odvézt i osoby na vozíčku.

Více informací na telefonním čísle charity: 734 875 592

Myslivecký spolek Gigula Velké Karlovice

Vážení přátelé lesa a přírody, vážení spoluobčané, dovoluji Vám krátce informovat o našem fungování v uplynulém mysliveckém roce.

Naše činnost byla současnou situací ve společnosti stejně jako všechno ostatní zásadně poznamenána. Týká se to zejména pořádání kulturně společenských akcí, ale i schůzí, společných lovů a dalších činností mysliveckého spolku.

Výroční členskou schůzi jsme mohli svolat až 27.6.2020. Chtěl bych poděkovat všem členům za to, že jsme se sešli v hojném počtu a bylo řádně projednáno a schváleno všechno potřebné pro fungování spolku.

Jelikož nebyla v srpnu rozhodnutím zastupitelstva obce pořádána karlovská pouť, naše tradiční akce „poutový zvěřinový guláš“ se neuskutečnila, stejně jako později v lednu tradiční myslivecký ples.

S příchodem podzimu se situace s epidemií opět začala komplikovat a naše společné fungování bylo znovu výrazně omezeno. Byli jsme nuceni zrušit oba plánované společné lovy v listopadu a prosinci, které jsou pravidelně významným zdrojem zvěřiny ať už k naplnění podílů pro nelovící členy, vlastníky pozemků v naší honitbě či prodeje. Všem našim členům, kteří individuálním lovem pomohli tento výpadek zvěřiny nahradit, tímto děkuji.

Bylo uloveno celkem 41 kusů vysoké zvěře, z toho 14 jelenů, 12 laní a 15 kolouchů. Srnčí zvěře jsme ulovili celkem 40 kusů, dále bylo uloveno 12 kusů černé zvěře, 65 lišek, 15 jezevců, 18 kachen, 16 kun, 12 holubů hřivnáčů a 5 vran šedivek.

V současné době vykonáváme právo myslivosti na pozemcích o výměře 3 513 ha, máme 46 členů a jednoho čekatela.

Tichou vzpomínku věnujeme našemu bývalému dlouholetému členu panu Jaroslavu Křenkovi z Miloňova, který opustil naše řady na podzim loňského roku. Čest jeho památce.

Chtěl bych poděkovat většině našich členů za ochotu i v této složité době přispět svým dílem k fungování spolku. Doufám, že se tolikrát opakované a pro všechny nepříjemné slovo koronavirus podaří brzy „odstřelit“ ze světa a my se budeme všichni moci vrátit k normálnímu způsobu života.

Blíží se jaro a s ním i vznik nového života v naší přírodě, přilétají ptáci, vykvétají první byliny a celá příroda se probouzí. Je to ta správná doba na to se nadechnout a vymanit z negativních myšlenek a do budoucna hledět s optimismem.

Závěrem bych všem rád popřál hodně zdraví a poděkoval za přízeň a podporu naší činnosti.

LOUV - LESU ZDAR

Josef Štuler - předseda výboru MS

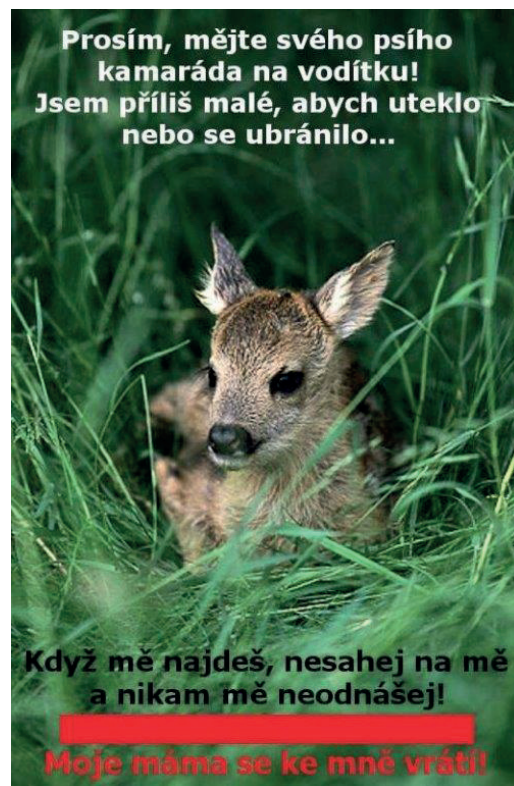

Rád procházím krajinou v tomto období. Nevadí mi blátivé stezky ani tmavá, tajemná zákoutí se zbytky starého sněhu. Nabírám energii, která proudí všude kolem v nekončícím proudu, napájející všechny ty, kteří jsou připraveni ji vnímat a přijímat. Civilizace, která nás zatěžuje elektronickým a jiným smogem, otupující naše smyslové vnímání, nás vzdaluje přírodě, jejímiž jsme dětmi. Děti, které jí ve své pýše, sobectví, nevědomosti a nepoučitelnosti neskutečně ubližují. Ochuzujeme se právě o tu schopnost bezprostředně a citlivě vnímat sdělení, která pro nás příroda má v období počátku obnovy a vzniku nového života. Umění rozumět přírodě se dostává těm, kteří s ní žijí v souladu, nedivím se moudrosti těch, kteří žijí na samotách či osadách pod hřebenem Javorníků či Benešek. Své znalosti přírody a schopnost žít s ní v souladu zaplatili jejich předci mnohdy svým zdravím nebo životem. Vědí, co si k přírodě mohou dovolit a co od ní mohou očekávat. Moudrost, která praví, že co příroda, ač nerada, dovolila pokazit, je schopna zase napravit, pochází právě od těchto lidí a je naprosto pravdivá.

Za všemi je další těžká zkouška, nepočítaná, snad jen srovnávaná s těmi předešlými. Narazíš na vývrty či zbytky padlé zvěře jako daň kruté zimě. Příroda dává těmto padlým šanci znovu ožít v jejich potomcích. Na místě padlého stromu, se zazelená malý semenáček, koncem jara se na nejistých bžích po boku matky objeví následník padlého kusu. Příroda v souladu s odněpamětí danými zákony pokračuje ve svém konání.

Je paradoxní, že právě její nejdokonalejší výtvarník ji zasazuje ty nehlubší, neodstranitelné a kruté rány. Rýsuje se oprávněná obava z toho, že by se příroda tohoto svého výtvarníka - člověka, mohla jednou též nenávratně zbavit. Ostatně, je člověk opravdu ten nejdokonalejší výtvarník přírody, za kterého se považuje? (Jarní snímek je od Josefa Pavlína)

Ing. Miroslav Gromnica, Dr. h. c.

Předjaří na Karlovicku

Kdo poznal krásu i krutost zimy ve Velkých Karlovicích, zejména v jejich okolních kopcích, snáze pochopí radostné očekávání návratu jara, všech a všeho, co souvisí s přírodou a životem v ní. Povodí jednotlivých potoků a potůčků napájejících Bečvu, jejíž první pramínky lze vystopovat pod okolními hřebeny, osvobozené ze zajetí ledu, přijímá do své náruče nejprve potůčky a posléze potoky kalné vody ze strání, před několika dny ještě bílých sněhem. Objevují se první trsy zeleně a drobných květů sněženek, bledulí či devětsilu, aby je posléze doplnily petrkliče a jako mávnutím kouzelného proutku, snad za noc, i ostatní poslové jara. Člověk i zvěř, každý po svém, velebí krásu okolní přírody v její nekonečné moudrosti a majestátnosti.

Nastává období obnovy sil po vyčerpávající zimě, všichni se k sobě chovají přátelštěji, otevírají se srdce i náruč, aby se zachoval život v něžném splnutí těla i duše.

KARLOVSKÝ TROJLÍSTEK INFORMUJE

První dny nového kalendářního roku byly na sněhovou pokrývku skromné, a proto jsme si s dětmi užili bílou nadílku alespoň ve školce. Tuto naši tradiční akci pojaly nevšedně děti ze třídy Včeliček, které si tento „Bílý den“ užily s kamarádem Kostou. Jako správný kostlivec jim umožnil nahlédnout do svého nitra. Zatímco tyto děti prozkoumávaly lidské tělo, nejmladší třída Berušek se proměnila v dětskou ordinaci. Paní doktorka nejprve ošetřila nemocného pacienta a potom dětem ukázala, jak má správně vypadat výbava lékárníčky. Bohužel lék na covid jsme v ní nenašli, ale dostali jsme dobrou radu nad zlato, že univerzální pilulkou na všechny nemoci je smích. Toho si děti nadmíru užily při divadelním představení. Když nemohlo divadlo za námi do školky, převzaly iniciativu do svých rukou naše děti ze třídy Berušek, které si zahrály v pohádce „O ztracené rukavičce“. Děti ze třídy Motýlků si zase svou zdravou dávku smíchu vybraly při zimním sportování. Když jsme se už konečně dočkali pořádné zimy, na kterou jsme na Valašsku odjakživa zvyklí, nemohli jsme kvůli pandemické situaci zrealizovat naše každoroční předškolní sjezdové lyžování. Proto jsme přijali novou výzvu a letos si děti vyzkoušely lyže běžecské. Pod vedením pana Tomáše Chuděje, který nám zajistil kompletní běžecskou výbavu, jsme si s dětmi užili krásné dopoledne. Za to mu patří velké díky. Děti se do toho vrhly s energií a nadšením. S přibývajícím „kilometry“ v nohou jejich nadšení kupodivu stále rostlo, energie se však začala pomalu vytrácet. V cíli čekaly na děti voňavé domácí koblížky, teplý čaj a zasloužené perníkové medaile. Úspěch slavil i pan Chuděj, který si získal sympatie všech našich dětí. To nejlépe vystihuje dotaz jednoho z chlapců: „Proč vlastně ve školce nemáme i pana učitele?“ Takže milí devátáci, pokud ještě váháte, kam se hlásit po základní škole, mají pro vás naše děti jeden skvělý tip.

Už se blíží čas, kdy budeme přijímat do školky nové kamarády. Zápis do MŠ proběhne na základě doporučení MŠMT v termínu **od 2. května do 16. května 2021**. Během této doby můžete doručit žádost o přijetí dítěte s příslušnými dokumenty elektronicky na emailovou adresu: reditelka@msvelkekarlovice.cz, do datové schránky: ID schránky znhk3r9, nebo poštou na adresu: Mateřská škola Velké Karlovice, okres Vsetín, příspěvková organizace, Velké Karlovice 927, 756 06. Vyplněnou žádost lze vhodit i do poštovní schránky na budově MŠ nebo podat osobně **ve středu 12. května 2021 od 8:00 do 16:00 hod.** v kanceláři ředitelky MŠ. Podrobné informace včetně potřebných tiskopisů naleznete na našich webových stránkách www.msvelkekarlovice.cz. Budeme se těšit na nové tváře, které doplní náš dětský kolektiv.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem rodičům, kteří nám vyšli vstříc v době, kdy musel být provoz naší mateřské školy z důvodu výskytu covid pozitivních případů omezen a později i přerušen. Rovněž Vám patří velké ocenění za zapojení se do distančního vzdělávání. Váš zájem je obdivuhodný a věřím, že společně vše zvládneme.

Jana Maňáková

Závod do vrchu Soláně v roce 1975

Největší počin AMK Svazarmu Velké Karlovice

Je to již 46 let, co se v naší obci konal první a zároveň poslední oficiální motoristický podnik - závod do vrchu Soláně. Byl vypsán jako krajský závod pro jezdce II. a III. výkonnostní třídy. Tento sport se těšil v té době velké divácké oblibě, byl na vzestupu a měl zcela jiná pravidla pro organizaci podobných podniků, než tomu bylo později a v současnosti. Závod organizovala Základní organizace Svazarmu - Automobilový klub Velké Karlovice a byl uspořádán na počest 30. výročí osvobození ČSSR. Mnozí sportovní fandové s nostalgií vzpomínají na zajímavou a zcela výjimečnou událost, která inspirovala mnoho lidí z naší obce k lásce k motoristickému sportu a zanechala v nich trvalou stopu. Z dobového textu: „Naše organizace má ve svých řadách mladé a talentované lidi - střelce, letecké modeláře a brance, kteří úspěšně reprezentují obec v Sokolovských závodech branné zdatnosti, kteří v okresním přeboru obsadili 1.- 8. místo z 95 členného startovního pole. **SVAZARMOVCI** Vás srdečně zvou na Automobilový závod a přejí Vám hodně sportovních zážitků!“

Příprava a organizace závodu nebyla ani v té době vůbec jednoduchá. Komplikované interpersonální vztahy se nakonec podepsaly také na tom, že se podnik již nikdy nezopakoval. Našli by se po roce 2000 i nadšenci, kteří by závod možná opět úspěšně zorganizovali ve spolupráci s jinými organizátory amatérských závodů, ale v roce 1992 vyšel nový zákon o ochraně přírody a krajiny a ten veškeré motoristické podniky bohužel striktně zakazuje ve všech CHKO.

Rychlost vozů a celkový sportovní zážitek ovlivnil také polední déšť. Na tento závod se přihlásilo 18 civilních vozů bez úprav a 24 „sportovních vozů“ sedmi objemových skupin a tříd. Ve startovním poli zcela dominovaly tehdy finančně dostupné a oblíbené vozy Škoda, kterých bylo celkem 26. Byli mezi nimi také naši dva závodníci na neupravených civilních automobilech bez ochranné klece.

Se startovním číslem 11 se závodu zúčastnili členové AMK z naší obce František Podešva na červenooranžové Škodě 110 R Coupé a se startovním číslem 21 Jindřich Jurečka závodil na žigulíku VAZ 1500. Výsledková listina závodu se zřejmě nezachovala, a tak oficiálně neznáme vítěze jednotlivých tříd a neznáme ani absolutního a nejrychlejšího muže závodu. Byl jím pravděpodobně Pavel Kubiena na Spideru. Bohužel pořadatelé ve své pečlivé přípravě přece jen na jednu z důležitých věcí zapomněli, když nepověřili někoho s fotoaparátem, aby závod zdokumentoval také okolo trati. Proto se zatím u nás našlo jen 7 jedinečných fotografií, které pořídil tajemník závodu Milan Kolář ze startu. Pokud někdo má další snímky nevědomě v šuplíku, nebo na půdě, byli bychom za ně nesmírně vděční. Je pravděpodobné, že snímky existují u závodníků a jejich příbuzných mimo naši obec. Náš závod a jeho výsledky bohužel nejsou v centrální evidenci oficiálních závodů do vrchu euromontagna, takže závod „oficiálně“ vůbec neexistuje a tak jsme se pokusili zachránit alespoň to málo co zbylo.

STARTOVNÍ POLE

Ve dvou nejsilnějších kategoriích A 2 do 1300 ccm se přihlásili tři závodníci - Marcel Pipek z Jeseníku, Petr Hota z Poruby a Václav Janek z Brna. Všichni na Škodě 120. V nejsilnější třídě úprav vozů B5 do 2500 ccm se přihlásili také jen tři závodníci. Pavel Kroutil z Nového Hrozenkova na Spider Moskvíč, Pavel Kubiena také na Spideru Moskvíč. Hlavním favoritem závodu byl především Zdeněk Válek z Havířova na originálním elegantním coupé Gazela BMW 2002 Gti. Ve startovní listině najdeme také známého závodníka Pavla Valouška ze Zlína, který startoval s vozem Škoda 110 R Coupé se st. číslem 61. Tyto vozy se neprodávaly na pořadník, neboť byly o 20.000 Kčs dražší než základní Škody 100. Automobil Škoda 110 R v civilní verzi bez úprav měl v roce 1971 výkon 63 HP. Měl zrychlení z 0-100 km/h za 19,3 s a dosahoval maximální rychlosti 140 km/h. V závodech startovaly především civilní neupravené Škody 100 L, 1100 a také 110 L.

VAZ 1500 Jindřicha Jurečky ze závodu na Pustevny

S civilním výfukem na běžný benzín měla jen 53 HP. Ve skupině B se motory těchto hezkých kupátků vyšplhaly k výkonu až 90 HP. (Současné špičkové Škody 120 RS na závodech veteránů dosahují výkonu až 116 HP a jejich cena se pohybuje někde okolo 300.000 Kč.)

K vidění byl VAZ 1500 Jindřicha Jurečky. Motor mu poskytoval výkon 75 koní a měl maximální rychlost mírně přes 150 km/h. Zrychlení z 0 na 100 km/h bylo zhruba za 16 -17 sekund. Byly zde také tři FIATY 127 a 128, dvě ZÁSTAVY 1100 a dva Trabanty 601. Jednu Závodu řídila manželka Zdeňka Války Amálie.

Pokračování v příštím čísle

Jan Drozd

Poděkování: děkujeme panu Miloši Kolářovi za poskytnuté materiály a panu Miroslavu Jurečkovi za cenné podklady a písemnosti. Velké poděkování Janu Drozdovi, který se ujal tohoto nelehkého úkolu, aby zachránil a zrekonstruoval kus historie spolkového života v Karlovicích.

PROSBA: vážení občané, pokud byste doma našli fotografie nebo jiné materiály z této jedinečné akce, kontaktujte, prosím, naši redakci.

Hasiči Podtáté - aktivity v zimní sezóně

Bohužel neměnící se koronavirová situace nás přinutila zrušit plánovaný horolezecký kurz v Ostravě a přehodnotit náš zimní plán přípravy.

Rozhodli jsme se, že nepřerušíme fyzickou přípravu a vše budeme směřovat na venkovní aktivity. Za 2 měsíce jsme poznali krásné kouty naší obce a ujeli více než 200 km na běžkách, uskutečnili výlety po horách s přípravou topografie, práce s mapou, orientací v terénu, čímž jsme doplnili teoretickou část, tady se nám podařilo ujít zhruba 50 km.

Bohužel už jsme měli mít za sebou 3 závody v republice v zimním dětském TFA, zatím zrušeno či přesunuto, a uvidíme, jak se celá situace na sportovním poli vyvine, jelikož naším letošním cílem bylo zúčastňovat se jen těch velkých akcí. Rozdělili jsme přípravu na sportovní a vzdělávací část.

Za velký úspěch považujeme zahájení spolupráce s Českou radou dětí a mládeže, což nám otevřelo větší možnosti ve vzdělávání našich mladých členů. Tím jsme zahájili vzdělávání formou online kurzů podle toho, co zrovna studujeme a v čem se chceme rozvíjet.

Cíleně školíme naše děti v oboru zdravotní. Začínáme klasicky základními dovednostmi a postupně přidáváme další odbornost.

Téma, kterým jsme začali, je první pomoc u dětí. Cílem je připravit naše malé členy na nenadálé situace, které se mohou přihodit, a se kterými se mohou potkat v běžném životě, ve škole apod.

Moc bychom chtěli poděkovat Obecnímu úřadu Hovězí, že jsme se mohli zúčastnit online kurzu, který pořádali, právě na toto téma.

Další kurz již připravujeme sami pod dohledem lékaře, který nás bude několikrát do roka školit a připravovat. Velkým tématem je předzávodní příprava, strečink a protažení těla, aby nedošlo například k úrazu, aby si děti zvykaly samy na určitý rituál a měly na zřeteli, že by se něco mohlo stát. To vidíme standardně u dětí i v jiných sportech.

Proto jsme absolvovali osobní odborné konzultace na toto téma. Bereme to jako velký počín a zásadní rozšíření trenérských obzorů při další práci s dětmi. Přejeme našim spoluobčanům hodně zdraví a síly.

Mladí hasiči SDH Velké Karlovice - Podtáté

Rok 2020 byl pro včelaře smutný

Rok 2020 byl pro včelaře ve Velkých Karlovicích kritický. S deštivým počasím vznikly ve včelstvech vhodné podmínky pro množení parazita Varroa, který způsobuje nemoc včel varroázu a to byla pro naše včelstva katastrofa. Přemnožený parazit včelstva velmi oslabil a ohrozil dobrý vývin včelích larev. Mladušky se líhly velmi slabé s deformací křídel, života a činnosti neschopné. Parazit zavlekl do úlu viry, kterým se včelstva nedokázala bránit a úly opustila. Následkem těchto okolností včelařům koncem měsíce září zůstaly prázdné úly se zásobami a malým množstvím nevyhlédlo plodu, který v buňkách uhynul. Při pohledu na tu katastrofu se mnohým draly slzy do očí. Ve Velkých Karlovicích uhynulo asi 130 včelstev a ty co přežily, byly velmi oslabené. Až jarní prolet ukáže, kolik včelstev přežilo. Udělat včelí oddělek neumí každý včelař a mnozí z našich členů si je budou muset zakoupit. Včely jsou pro naši přírodu velmi důležitý hmyz, byly by smutné naše zahrady bez hukotu včel, které přeletují z květu na květ, aby nasbíraly pyl či nektar. Před každým včelařem, který o své svěřenky přišel, a znovu svůj chov včel obnoví, je nutno smeknout. Vážme si jejich práce.

Ludmila Uherková

Hotel Galik stále nabízí svatby a rodinné oslavy

Plánujete svatbu, velkou rodinnou oslavu či jinou společenskou akci pro větší počet hostů? I nadále k tomu můžete využívat hotel Galik. Ten sice nedávno změnil svůj provoz a uzavřel se pro výletníky, stále ale nabízí některé služby, včetně pronájmů restaurace.

„Aktuálně hotel funguje jako tzv. depandance, což znamená, že není denně otevřen pro širokou veřejnost, ale je možné si ho pronajmout pro uzavřené skupiny hostů, ať už pro akci v restauraci, nebo i s ubytováním. Gastro služby po domluvě zajišťuje zkušený tým kuchařů a obsluhy hotelu Lanterna,“ vysvětluje Zuzana Vašutová, ředitelka Lanterny.

Galik je ideálním místem pro větší svatby. „Máme s nimi více jak 10 let zkušeností, za tu dobu jsme připravili oslavu pro více než 200 párů a jejich rodin. Na letošní rok ještě máme volná místa. V této době k plánování akcí přistupujeme seriózně: pokud by bylo nutné

z důvodu přetrvávajících opatření akci zrušit, nabízíme náhradní termín, případně jsme vstřícní k vrácení záloh,“ doplňuje Zuzana Vašutová.

Do prostorné restaurace s velkým sálem se pohodlně vejde i větší počet hostů, k tomu je možné využít venkovní terasu a také cenově dostupné ubytování ve 22 pokojích až pro 100 hostů. Další předností je výborná gastronomie, objednat si můžete i svatební dort a cukroví z hotelové pekárny, samozřejmostí je i příprava nazdobené tabule, na přání lze zajistit doprovodný program včetně hudby. Praktickým bonusem je prostorné parkoviště nebo bowling přímo v restauraci, který pobaví děti i dospělé. Více informací: www.galik.cz

Bistro Razula je stále otevřeno

Nouzový stav zasáhl řadu gastro podniků v celé zemi. Jedním z těch, které mohly zůstat v provozu díky výdejním okénkům, je Bistro Razula. Někdejší ski bufet s jednoduchým občerstvením pro lyžaře u sjezdovky Razula v údolí Léskové pozvedl v posledních letech svou úroveň k nabídce čerstvých, chuťově vynikajících pokrmů, na čemž má zásluhu i fakt, že jídla připravují kuchaři blízkého Spa hotelu Lanterna.

Bistro Razula je **otevřeno denně od 8:00 do 18:00** (změna vyhrazena, info je platné k 8. 3.). Denně nabízí šest druhů pizzy, burgery, grilovaná žebra, tortilly s kuřecím masem, borůvkové knedlíky a další jídla balená s sebou, čerstvé valašské frgály, nebo hotová jídla ve skle. Vše si také můžete telefonicky objednat (tel. 571 477 389) a vyzvednout v domluvený čas. Více: www.valachy.cz/akce/vydejni-okenko-razula-horal/

Martina Žáčková

Zhodnocení sezony od našich biatlonistů

Zimní sezona 2020/2021 je téměř za námi. Spousta z nás nevěřila, že letošní podmínky budou tak nadstandardní a že budeme moci využít nejen naši biatlonovou arénu, ale i krásně upravené běžecké stopy a hřebeny v našem údolí. Co se týče trénování, tak tato sezona je velmi hektická „Můžeme trénovat, nemůžeme trénovat, pojedeme na závody, nepojedeme na závody“, ale připravit arénu na zimu jsme neváhali ani minutu. Po zakoupení a posílení čerpací jednotky bylo zasněžování jedna báseň a jde to vidět i teď, vždyť máme sněhu až do května. 😊 Na zakoupení tohoto zařízení se finančně podílela firma **Franz Josef Kaiser a Obec Velké Karlovice**. Tímto chceme sponzorům především poděkovat.

A co plánujeme do budoucna? Dokončujeme plány na rozšíření sportoviště a zakoupení nezbytně nutné techniky k tomuto projektu. Komunikujeme se Sportovní národní agenturou, Zlínským krajem, Českým svazem biatlonu a s dalšími sponzory, s kterými dlouhodobě spolupracujeme, a čekáme na vyjádření, zda získáme další finanční prostředky na rozšíření našeho biatlonového okruhu.

A co naše covidová mládež? Rodiče a učitelé šílí z distanční výuky a trenéři z distančního tréninku, tzn. tréninky našich dětí probíhají individuálně. Někteří už vytáhli koloběžky, kola, skateboardy, vždyť už nám pomalu klepe jaro na dveře, ale na aréně je stále dostatek sněhu a na kole se dá jezdit i s běžkami. 😊 Sportu zdar.

Daniela Detriková

Jakub Balcar

Když se ohlédnu za letošní sezonou, tak nemůžu být úplně spokojený se svými výkony, ale to už tak ve sportu chodí 😞. Moc závodů za tuhle sezonu nás nepotkalo, spíš těch kontrolních mezi letohradskými svěřenci. Nicméně jeden závod zde mohu napsat. Jeli jsme kvalifikační závody na OHN - umístění 2x13. místo sprint+stíhačka...

Matouš Jan Gaja

Na začátku zimy jsme společně s letohradskými biatlonisty jeli na soustředění do rakouského Obertilliachu, kde jsme byli 10 dní. Domů jsme se vrátili až před Vánoci, ale moc pěkné nadělení nás pod stromčkem nečekalo, sníh u nás nebyl, což byl oproti Rakousku, kde byly 2 metry sněhu velký rozdíl, a my museli zpět na kolečkové lyže. Po Novém roku naštěstí sníh napadl a mohl jsem se připravovat na mistrovství české republiky v běhu na lyžích v Novém Městě na Moravě. Poté dlouho nic nebylo, jezdil jsem po Velkých Karlovicích. Vypadalo to, že tuto sezonu už žádné závody nebudou. Až pak 26. - 28. února byl FIS Český pohár v běhu na lyžích v Jablonci nad Nisou. Konec této sezony už trávím na okruhu ve Velkých Karlovicích, nebo na skialpech, a připravuji se na letní závody na kolečkových lyžích.

David Štvrtecký ani tuto zimu nezahlélel

Svou zimní část sezony jsem zahájil v rakouském Obertilliachu, kde jsme měli desetidenní soustředění v podstatě až do Vánoc. Počasí nám letos velice přálo, napadlo až dva metry sněhu, takže jsem měl ideální podmínky pro přípravu.

Vánoční svátky jsem strávil pak v poklidu doma v Karlovicích s rodinou. Poté jsme měli mít 27. 12. 2020 první Český pohár v Novém městě na Moravě, který byl bohužel zrušen z důvodu koronakrizy. V novém roce 2021 jsme měli mít další pohár v Jablonci n. N., na který jsem se pilně připravoval, ale i ten byl bohužel zrušen. Naši trenéři v Letohradu pro nás alespoň připravili závody, takzvané Covid Cupy, ve kterých jsme mohli poměřit síly s ostatními, alespoň v rámci klubu.

Poté jsme se zúčastnili závodů v polském středisku Duszniki Zdrój, kde jsem si poprvé naostro vyzkoušel „dospělácký“ biatlon se zbraní na zádech. Hned po našich závodech zde probíhal evropský biatlonový šampionát.

Poté následovalo rozvolnění vládních opatření, což nám umožnilo absolvovat alespoň jediné nominační závody na OHN (Olympijské hry nadějí, pozn. red.), kde jsem se umístil na vcelku přijatelných pozicích - ve sprintu na 5. a ve stíhačce jízdy pak na 6. místě.

Dále jsme se chystali na další nominační závody, které měly být o týden později v Jablonci n. N., ale tyto závody byly opět kvůli vládním nařízením zrušeny.

O týden později už vláda nařídila i uzavření okresů a celkový lockdown, tudíž jsme museli z Letohradu jet domů. Naštěstí máme u nás v Karlovicích stále skvělé podmínky pro trénování, ať už v biatlonové aréně, nebo na hřebenech, a patřičně toho využíváme, dokud to jde.

Pevně věřím, že příští sezona bude už probíhat konečně normálně a budeme moci s klukama ukázat, jak jsme se na ni připravili. Sportu zdar!

Od Kuby z Vysočina arény

Závody v Novém Městě hodnotím za sebe celkem kladně, i když poslední závod šel zvládnout líp na ležkách a mohlo z toho být opět hezké umístění, ale co se dá dělat... Jsem celkem rád za střelbu ve stoje, se kterou jsem se v sezoně pral a teď byla celkem dobrá. Je škoda, že ani letos nemohli do arény diváci, protože jsou závody bez nich v Novém Městě opravdu smutné.

Snad příští rok opět, ale i s karlovskými fanoušky!

Jakub Štvrtecký

Sněžné dělo v naší biatlonové aréně

David Štvrtecký

Jakub Balcar

Jakub Štvrtecký

David Štvrtecký, Matouš Jan Gaja, Jakub Balcar

Upravená aréna

PALUBKY, OSB DESKY, FASÁDNÍ PROFILY PODLAHY, BRIKETY, LIŠTY, BARVY

DŘEVOPRODEJ

VELKÉ KARLOVICE - LESKOVÉ (areál Dolinka)

OTEVŘENO Po - Pá 7.30 - 16h, So - Ne dle tel. dohody

 725 508 542

KAMENICTVÍ LHOTKA

- nové pomníky
- renovace pomníků
- broušení teras
- písmo

WWW.KAMENICTVI-LHOTKA.CZ

Akce pro prvních 10 zákazníků. SLEVA 25% při realizaci nového pomníku
SLEVA 30% na zakrytí pomníku. Cenová nabídka a poradenství ZDARMA

Martin Fabián IČ: 87944138
 724 413 497

WWW.KAMENICTVI-LHOTKA.CZ
kamenictvi-lhotka@email.cz

Výrobce netradičních pomníků prémiové kvality.

více na
www.kamenictvi-lhotka.cz

Výsledky TRÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2021

Děkujeme za vaši stědřost.
Děkujeme, že jste na nás nezapomněli a přispěli,
i když za vámi kolednici nemohli.
Děkujeme, že můžeme pomáhat.

Velké Karlovice.....	51 921 Kč
Karolinka.....	30 917 Kč
Nový Hrozenkov.....	83 105 Kč
Halenkov.....	71 513 Kč
Huslenky.....	10 630 Kč
Zdětov.....	29 607 Kč
Hovězí.....	62 663 Kč

online koleda (ke dni 27. 1. 2021)..... 46 080 Kč

Přispět prostřednictvím ONLINE KOLEDY budete moci až do 30. dubna 2021.

CELKEM 386 436 Kč

**Pozor, ještě můžete
přispět na tříkrálovou
sbírku do 30. dubna**

www.cerpo.cz

čerpadla | studny | vodo-topo

opravy, montáž, servis čerpadel

- ✓ široký sortiment zboží, e-shop
- ✓ odborná pomoc při řešení Vašeho problému
- ✓ zkušenosti v oboru od roku 2000
- ✓ komplexní služby: prodej, montáž, servis

PO-PÁ 7-16h 604 238 690 • 731 590 208

Tomáš Strítěský, tomas.stritesky@centrum.cz
75501 Lhota u Vsetína 87

Autoservis Roman Zaoral

Provádíme ošetření a nástřik dutin a podvozků
automobilů a drobné karosářské práce.

Velké Karlovice

Tel.: 777 146 147

e-mail: Giovannah@post.cz

